

ETS

TEHNILINE RINGVAADE

MASINAEHITUSE, LAEVAEHITUSE, ELEKTROTEHNIKA, TEHNOLOOGIA, EHITUSTEADUSE JA ARHITEKTUURI AJAKIRI.

Jlmuub iga kuu 1. ja 15. E. T. S. ajakirja kaasandena.

SISU: Elektrimõetmise viisid. Laeva mõetudest ja mõetmisest.

ELEKTRIMÕETMISE VIISID.

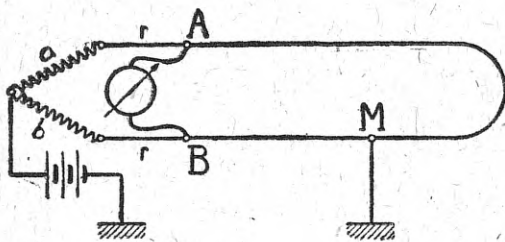
Insener A. Markson.

III.

Otsad A ja B ühendakse kastidega traatide abil, millel üksikult võetud takistus 0,064 oomi. Galvanomeetri tasakaalu ekvatsioon on:

$$\frac{x}{y} = \frac{a+r}{b+r}; \quad x = R \cdot \frac{a+r}{a+b+2r}$$

$a = 1540$ oomi, $b = 550$ oomi, nii et r ja $2r$ kõrvalejätavad on.

Joon. 21.

Sellest järgneb: $l' = 37,3 \cdot \frac{550}{2090} = 9,8$ meetrit.

Täpisealne vigastuse kaugus punktist B oli 10 meetrit.

Kontakt kahe voolujuhi vahel.

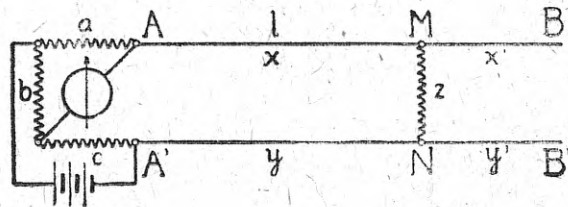
Kahe voolujuhi vahel tekkinud kontakti ülesotsimine nõuab proovimise koha üleviimist ühest paigast teise.

Olgu AB, A'B' kaks voolujuhti üksteise ligidal, millel punktides MN tekkinud kontakt takistusega z.

1.) Võetakse liini otsas, punktides AA', sheema järel ühendused ette, kuna teine liini ots lahtiseks jääb, tähendab punkt B jääb punktist B' isoleerituks.

Tasakaalu ekvatsioon on järgmine:

$$\frac{x+y+z}{c} = \frac{a}{b} \quad \text{ehk} \quad x+y+z = c \cdot \frac{a}{b}$$

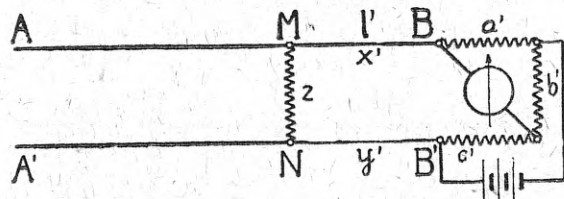

Joon. 22.

2.) Viiakse proovimise koht teinepoole liini otsa punktidesse BB' ja isoleeritakse AA'.

Teine tasakaalu ekvatsioon on niisama:

$$x' + y' + c' = c' \cdot \frac{a'}{b'}$$

Joon. 23.

Peale selle on: $x+x'+y+y'=R+R'$; $l+l'=L$; R ja R' on mõlemate kaabelite takistused. Edasi saame:

$$\frac{l}{l'} = \frac{x}{x'} = \frac{y}{y'} = \frac{x+y}{x'+y'} \quad \text{ehk} \quad \frac{l+l'}{l-l'} = \frac{x+y+x'+y'}{x+y-(x'+y')} = \frac{R+R'}{c' \cdot \frac{a}{b} - c' \cdot \frac{a'}{b'}} = A,$$

millest välja tõmmata võib: $l-l' = \frac{L}{A}$ ja

järgnevalt: $1 = \frac{L}{2} \cdot (1 + \frac{1}{A})$ ja $1' = \frac{L}{2} \cdot (1 - \frac{1}{A})$.

Näitus: Mõlemad voolujuhid on kaks üheaolulist kaabelit, läbimõeduga 4 mm. Nende pikkus on $L = 18,65$ m $R = R' = 0,0235$. Esimesel mõetmisel saadi galvanomeetri tasakaal kätte väärtuste juures:

$$\frac{a}{b} = \frac{1}{1000} \text{ ja } c = 47,8 \text{ oomi.}$$

Teisel mõetmisel:

$$\frac{a'}{b'} = \frac{1}{1000} \text{ ja } c' = 22 \text{ oomi.}$$

Millest saadakse:

$$A = \frac{R + R'}{c \cdot \frac{a}{b} - c' \cdot \frac{a'}{b'}} = \frac{0,047}{0,0478 - 0,022} = 1,82.$$

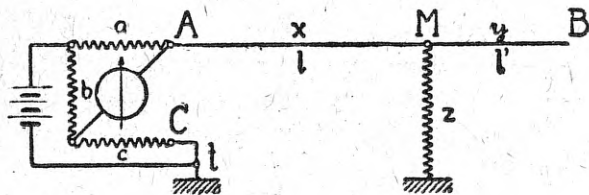
$$1 = \frac{18,65}{2} \cdot (1 + \frac{1}{1,82}) = 9,325 \cdot 1,55 = 4,45 \text{ meetrit.}$$

Tegelikult oli vigastus punktist A 4,5 meetri kaugusel.

Metood Blavier.

Metood Blavier ei nõua proovimise koha üleviimist teise paika. Seda meetodi võib tarvitada ühe ainukese voolujuhi juures, millel maaühendus tekkinud.

Olgu AB voolujuht, millel punktis M vigastus. Seame proovimise koha üles punktis A ja hoiame otsa B isoleerituks. Punktis A

Joon. 24.

võetakse Wheatstone silla kokkuseade takistustekastide abil ette, nii nagu see sheemast näha. Olgu x takistuse väärtus punkti A ja vigastud koha M vahel, olgu z vigastuse enese takistus ja t maakontakti takistus, mis silla punkti C juures luuakse.

Niimoodi ülesseatud silla tasakaalu ekvatsioon on:

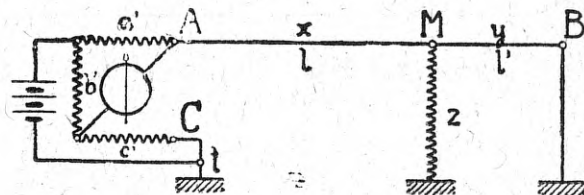
$$\frac{x + z + t}{c} = \frac{a}{b} \text{ ehk, kui võtame } z + t = z' \text{ } (1)$$

$$x + z' = c \cdot \frac{a}{b} = A$$

Edasi ühendame liini otsa B nõnda hästi maaga, et viimane maakontakt takistusega = 0 on.

Takistused y ja z' on siis paralleelis (derivatsioonis), millele vastav takistus on:

$$\frac{1}{r} = \frac{1}{y} + \frac{1}{z'} \text{ ehk } r = \frac{y \cdot z'}{y + z'}$$

Joon. 25.

Silla tasakaalu ekvatsioon on sel puhul:

$$x + \frac{y \cdot z'}{y + z'} = c' \cdot \frac{a'}{b'} = B \text{ } (2)$$

$$\text{Peale seda on } x + y = R \text{ } (3)$$

Kui ekvatsioonid (1) ja (2) ja veel (2) ja (3) üksteisest maha arvatakse, siis saadakse:

$$\frac{z'^2}{y + z'} = A - B \text{ ja } \frac{y^2}{y + z'} = R - B$$

ja viimaseid liikmeid liikmega kasvates:

$$\left(\frac{y \cdot z'}{y + z'}\right)^2 = (A - B) \cdot (R - B)$$

$$\text{millest: } \frac{y \cdot z'}{y + z'} = \sqrt{(A - B) \cdot (R - B)}$$

missugune väärtus ikka reell on, sest B on ikka vähem kui A ja R.

$$x = B - \sqrt{(A - B) \cdot (R - B)}$$

Näitus: Maakontakti ülesotsimine voolujuhi peal, mille pikkus $L = 19,6$ m ja takistus $R = 40,1$ oomi.

Esimesel mõetmisel saadi tasakaal kätte väärtustega: $a = 10$, $b = 100$ ja $c = 281$ oomi.

$$A = c \cdot \frac{a}{b} = 28,1$$

Järgneval mõetmisel: $a' = 10$, $b' = 100$ ja $c' = 279$ oomi.

$$B = c' \cdot \frac{a'}{b'} = 27,9$$

$$A - B = 28,1 - 27,9 = 0,2;$$

$$R - B = 40,1 - 27,9 = 12,2$$

$$(A - B) \cdot (R - B) = 0,2 \cdot 12,2 = 2,44$$

$$x = 27,9 - \sqrt{2,44} = 26,34$$

Vigastuse kaugus l punktist A on siis:

$$l = 1,96 \cdot \frac{26,34}{40,1} = 12,88 \text{ meetrit.}$$

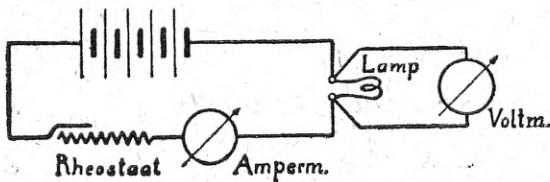
Tegelikult leiti, et vigastud koht punktist A 12,8 meetri kaugusel oli.

Hõõglampide takistuste mõetmised.

Hõõglampide numbriline takistuse väärtus lambi põlemise ajal leitakse raporti $R = \frac{E}{I}$ kindlakstegemise varal, kusjuures E potentsiaali vahet lambi nade vahel ja I lambist läbikäivat voolukõrgust kujutavad.

Mõetmise läbiviimiseks tuleb voluring, mis koos seisab proovitavast lambist, rheostaadist, ampermeetrist ja süüdsa em jõuga akkumulaatoride patareist, luua.

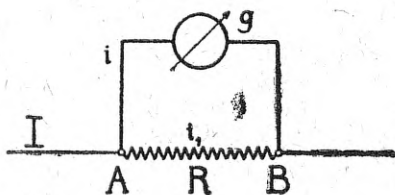
Lambinabade vahele lülitatud voltmeeter näitab potentsiaali vahet. Ühendused tulevad kõrvaloleva sheema järel ette võtta.

Joon. 26.

Nõnda läbiviidud mõetmine on seotud väikese kõrvalkalduvusega, mida siis, kui voltmeetri takistus g tuntud on, kerge elimineerida.

Võeti $R = \frac{E}{I}$, aga vool, mis takistusest R

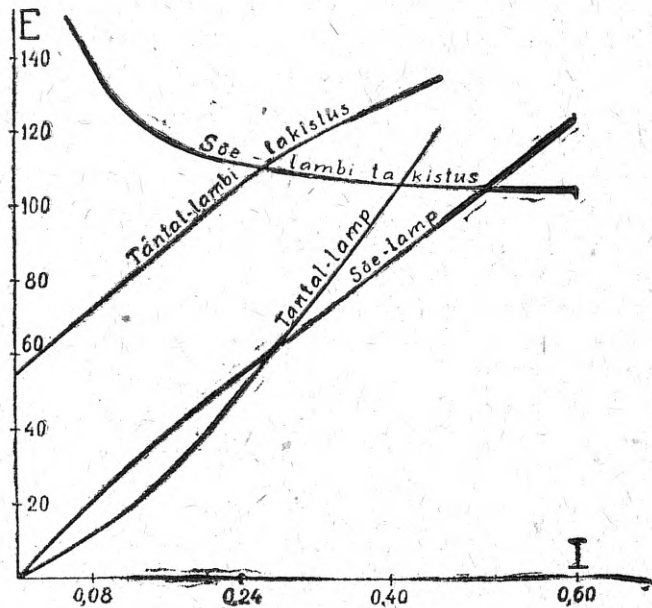

Joon. 27.

läbi käib, on $i_1 < I$ s. o. $i_1 = I - i$, millest järgneb, et täpne takistuse väärtus on:

$$R = \frac{E}{I - i} = \frac{E}{I - \frac{E}{g}}$$

kusjuures E äraloetud voltisid kujutab. Selle tõttu, et takistuse R väärtuseks $\frac{E}{I}$ võetud, viidi viga sisse, mille suurus:

Joon. 28.

$$\frac{i}{I} = \frac{\frac{E}{g}}{\frac{E}{R}} = \frac{R}{g}$$

Seda mõetmise viisi tarvitati ühe söenidiga hõõglambi ja ühe metallniidiga (Tantaal) lambi takistuste muutumise kindlakstegemiseks. Järgnevates tabelites on eksperimendi resultaadid:

Tantaallamp:

E	I	R	Õige väärtus
14,5	0,10	145	149,5
33	0,18	183	185
45	0,22	203	
69,8	0,30	231,5	
87	0,36	242	
100	0,40	250	
110	0,43	256	
120	0,456	263	266,5

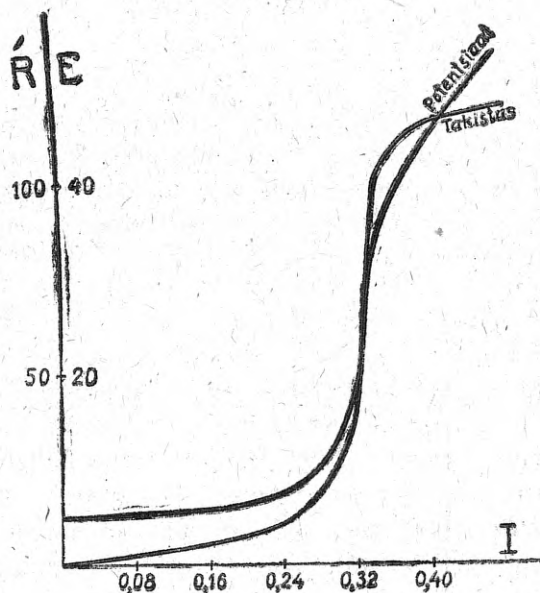

Söeniidiga lamp:

E	I	R	Õige väärtus
16,1	0,056	288	304
31,4	0,125	251	253
46	0,201	229	
61	0,278	219,5	
85	0,40	212	
113	0,548	206,5	
120	0,583	206,5	
125	0,61	205	207

Nernsti lambi takistus pinge reguleerimiseks: Ülemalnimetud viisil tehakse ka Nernsti lambi lisatakistuse muutumine kindlaks. See takistus on spiraalitaoliselt keeratud raudtraadikene, mis mahutud vesinikuga täidetud torukesse. Eksperimentaalsete resultaate tabel ja graafilised kõverjooned näitavad selgesti seda osa, mida see lisatakistus etendama peab Nernsti lambi tarvitamisel.

E	I	R	Õige R
1,28	0,1	12,6	13,2
3	0,198	15	15,64
10,06	0,302	33,4	
17,8	0,321	55,5	
23,6	0,324	73	
29,4	0,325	89,5	
33	0,327	101	
41	0,36	114	
48,2	0,402	120	
52,4	0,43	121,5	
55	0,45	122	122,6

Joon, 29.

III. Sulajate kaitsjate väljaproovimised.

Sulamist tekitava voolukõrguse kindlakstegemine:

Ühisus voolukõrguse I, kes sulamist enesega kaasa toob, ja proovitava traadi läbimõedu d mm vahel on järgmine:

$I = a \cdot d^{3/2}$, kusjuures a traadi koosseisust ärarippuvat kindlat kujutab; teisiti ütelda, kujutab a voolukõrgust ampeerides, mis 1 miilimeetrilise läbimõeduga traadi sulama paneb. Mõetmiste tagajärjedeks on kindla a leidmine.

Traadid tulevad selleks rahulisse õhusse üles seada, mille temperatuur mõetmise ajal ühetaoline olema peab, kusjuures ka traadi pikkuse mõju ja näpitsete jahutavaid kaasnähtusi tähele panna tuleb. Viimased võivad laiemates piirides resultaatisid muuta.

Proovimisel kättesaadud tagajärjed tulevad graafiliselt kujutada.

Leitud kõverjoonel (I,d) on võrdlus (ekvatsioon):

$$I = a \cdot d^{3/2}$$

Kui logaritmid peale üle minna, siis on:

$$\log I = \log a + \frac{3}{2} \log d$$

Võttes $\log I = y$, $\log a = m$, $\log d = x$, siis on $y = m + \frac{3}{2} \cdot x$, mis on õigejoone ekvatsioon, mille nurga koeffitsient $\frac{3}{2}$ ja ordinaat alguses $m = \log a$.

Mõetmiseks tarvitusele tulevas vooluringis seatakse üles: nõrga pingega aga küllalt suure mahutuvusega akkumulaatoride patarei, peenelt gradueeritud ampermeeter, paljude jaotustega rheostaat ja proovitav traat ise.

Järgnevas tabelis anname proovimise resultaadid, mis kätte saadi vertikaalselt vabasse õhku ülesripitud, sulavatest segudest traadi juures.

Segu koosseis (%/%):

Tina 60,9
Tsink 37,5
Vask 1,6

Sulamise temperatuur 180 kuni 190°
Takistamine 15,3 mikrooomi 15° C juures.

Voolukõrgus ampeerides, mis enesega kaasa tõi sulamise:

Traadi pikkus näpitsete vahel	Traadi läbimõet mm								
	0,367	0,57	0,82	0,97	1,2	1,59	1,97	2,36	2,97
1 cm	4,0	9,2							
2	3,04	6,1	11,4	15,1	21	33,5			
3	2,56	4,9	8,4	12,2	17,4				
4	2,3	4,4	7,7	9,9	14,8	21,9	33		
6	2,2	4,0	6,5	8,4	11,7	18	26,1	34	45,2
8						16			
10	2,15	3,7	5,9	7,5	9,9	15	20,2		38
12								25	
15			5,6	7,2	9,6	13,8	18,3		33
20						13	17,2		
25								21	
30									29,2

Kindla a väärtus mitmesugustele metallidele:

Traadi pikkused 30 kuni 150 mm.

Vask 80,0

Hõbe 60,0

Alumiinium 59,2

Plaatina 40,4

Raud 24,6

Tsink 12,8

Tina 10,8

Segu: 2 tina, 1 tsinki . 10,3

IV. Potentsiaali vahede ja elektromootorliste jõudude mõetmine.

Emj ehk potentsiaali vahe numbriline väärtus leitakse ühe kindla elemendi, mida ka normaalelemendiks nimetakse, emjõu võrdlemisega. Välja valitud kindel element on Latimer-Clark'i element, mille emj 15° C juures 1,434 volti on. See emj on temperatuurist järgmise vormeli järel ärarippuv:

$$E_t = 1,434 - 0,0012 \cdot (t - 15)$$

Tarvitusele tuleb ka vahel Westoni element, mille emj 1,0186 volti 20° C juures ja mille emj muutumine temperatuuriga on järgnevalt seotud:

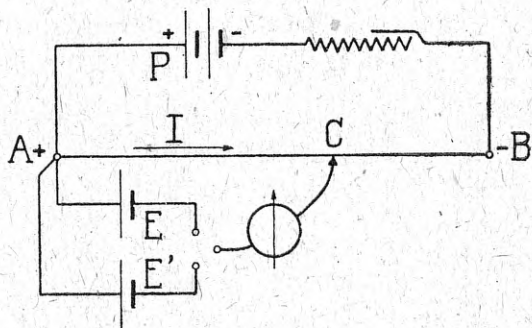
$$E_t = 1,0186 - 0,000038 \cdot (t - 20)$$

Emj ja potentsiaali vahede võrdlemiseks kõige praktilisem dispositsioon on järgmine: Loodakse vooluring, mis koos seisab elemendist P, mille emj ühetaoline ja kõrgem kui võrreldavad emjõud olema peab, ja sirgeks

tõmmatud, homogeen traadist AB. Viimasest käib konstant vool I läbi ja potentsiaali vahe mõne punkti C ja punkti A vahel on:

$$e = V_C - V_A = r \cdot I$$

kusjuures r traadi osa AC takistust kujutab.

Joon. 30.

Kui punkti C A-st kuni B-ni nihutakse, siis kerkib see potentsiaali vahe nullist kuni $R \cdot I$, kui R traadi AB kogutakistust kujutab. Sellest järgneb, et traadi peal ikka üks punkt C leidub, millel teatud potentsiaali vahe e ja mille väärtus vähem kui $R \cdot I$. Ühendame nüüd punkti A, mis elemendi P plus-nabaga ühenduses, ühe teise elemendi E plus-nabaga ja punkt C läbi galvanomeetri viimase elemendi miinus-nabaga ja nihutame punkti C seni edasi-tagasi, kuni galvanomeeter nullpunkti peatama jääb: sel puhul ei käi vooluringist AEC mingisugust voolu läbi, millest järgneb, et $E = r \cdot I$.

Paneme nüüd elemendi E asemele elemendi

E', siis leiame uue punkti C', milles galvanomeeter tasakaalu jääb, tingimisega $E' = r' \cdot I$, nii et saame:

$$\frac{E}{E'} = \frac{r}{r'}$$

Kui E normaalelement, siis on tundmata

$$E' = E \cdot \frac{r'}{r}$$

Mõetmise juures tarvitusele võetav galvanomeeter peab väga tundelik olema, d' Arsonvali oma aitab enamail juhtumistel. Ütleme, et kõige väikesem, skaala peal märgatav väljalöök $\frac{2}{10}$ mm on, mis keskmise tundelikkusega galvanomeetri juures (kindel = 2,4 megoomi ja $g = 216$ oomi), voolukõrgusele $\frac{1}{12} \cdot 10^{-6} = \frac{1}{12}$ mikroampeeri vastab, mis üksenjõud $e = g \cdot i = \frac{216 \cdot 10^{-6}}{12} = 18 \cdot 10^{-6}$ volti tekitab, s. o. siis; $e = 0,000018$ volti. (Järgneb.)

Laeva mõetudest ja mõetmisest.

A. Mõetudest üleüldse.

II.

1) Teoreetline sügavkäik — S_T , s. o. laeva sügavkäik teoreetlisest laadiliinist (kõige sügavam lubatud laadiliin) kuni välise kiili ülemise ääreni teraslaevade ja spundi alumise kandini puulaevade juures. Peab veel vahet tegema:

S_{tk} — Teoreetline sügavkäik kesk laeva, miideli juures.

S_{tn} — Teoreetline sügavkäik laevaninas, nina p.p. juures.

S_{tp} — Teoreetline sügavkäik laevapäras, pära p.p. juures.

2) S — Sügavkäik tegelikult, s. o. laadiliinist kuni välise kiili, valdekiili, ehk üleüldse kõigesügavamana punktini laeva juures. Ka siin peab vahet tegema S_k , S_n ja S_p vahel. Niisamuti peab vahet tegema sügavkäigu vahel laaditult, ehk tühja laeva tarvis.

e) Vaba parras... K. Laeva vaba parda all mõistetakse vahet tegelikust laadiliinist kuni ülemise (pea) dekinii laeva küljes ja miideli läbilõikes mõedetud. Sellejuures

mõedetakse teraslaevade juures kuni stringeri ülemise vinkli alumise ääreni ning puu- ehk puust dekiga laevade juures kuni esimese deki plangu ülemise ääreni.

Iga laeva tüübi tarvis arvatakse vaba parda kõrgus teatavate reeglite järele välja, ning märgitakse laeva külje peale üles.

Ülevahtoodud üksikutest mõetudest antakse harilikult teatava laeva karakteriseerimiseks üles

$$P_{pp} \times L_{v.l.} \times K,$$

sest et nende mõetude järele teatava laeva kohta kaunis selge pildi saab ning teised mõedetud nende põhjal peaaegu kindlasti välja võib arvata, kui veel laeva tüüp, masinad ja lühike kirjeldus üles on antud.

II. Raskuse mõetud.

Laeva raskuse mõetudest on kõige suurem tähendus: D — Displacementil ehk veemahutusel.

Laeva displacementi all mõistetakse harilikult kahte: a) kas laeva poolt väljarõhutud veeruumi suurust, ehk b) selle väljarõhutud vee raskust, mis laeva raskusele vastab Archimeduse seaduse põhjal. Esimesel juhtumisel oleks siis laeva displacement ruumi mõet, ning teisel juhtumisel raskuse mõet. Et need kaks mõistet ühe ja sellesama sõna all harilikult pruugitavad on, tuleb sellest, et laeva displacement tonnides peaaegu vastab laeva poolt välja rõhutud veele kubikmeetrites. Tõesti, kui lugeda, et täiesti selge vesi oleks, siis vastaks üks arv täpisealt teisele. Kuid keskmiselt loetakse merevee ruumi raskust 1,025, nii et displacement tonnides 2,5% suurem oleks, kui displacement kubikmeetrites.

Meie saame displacementi all mõistma laeva raskust tonnides, kui aga kubikmõetudes, siis märgime seda ära tähega m, s. o. D_m . — mis tähendab mahutuse displacement.

Sellest välja minnes peab veel vahet tegema:

a) tühja laeva displacement D_t , s. o. tühja laeva raskus ühes kõigi masinatega, komandoga, kuid ilma süte ja vee tagavarata ning laadita.

b) D_1 — laeva displacement laaditult, s. o. laeva raskus ühes kõige laadiga

kuni ülemise lubatud veeliinini laaditud. On selge, et:

$$D_1 = D_t + d$$

kus on d laeva kasuliku laadi raskus tonnides, ehk n. n. d -laeva tõstejõud (dead weight).

Nimetud üksikute laeva mõetude vahel on teatav vahekord, mis iga laeva tüübi tarvis võrdlemisi kitsastes piirides kõigub. See vahekord määratakse ära koefitsientide abil, millest järgmised kõige tähtsamad:

Võrdlus $a = P_{pp} : L_{W.L.}$, mis näitab kui võrd pikk laev on lausega võrreldes. Sellel võrdlusel on suur tähendus niisama laeva kiiruse ja veevastupanevuse kui ka laeva stabiiliteedi kohta. Et nendes kahes mõistes otse vastupidised nõudmised on, siis võib iga laeva tüübi tarvis kaunis kitsad piirid määrata.

Võrdlus $b = K : L_{V.L.}$, ehk $c = S_t : L_{V.L.}$. Sellel võrdlusel on suurem tähendus laeva stabiiliteedi kohta, nii et ka tema ainult teatavates piirides kõikuda võib. Näituseks võib nimetada, et praeguste moodsate kaubalaevade juures keskmises suuruses $P : L = 6 - 8$ ja $S_t : L_{WL} = 0,47 - 0,53$. Ennevanasti valiti purjelaevade juures $P : L = 3,5 - 5,0$, kuna aga purjelaevadel, mis XIX. a. lõpul ehk XX. a. algusel ehitati, harilikult see arv $5,0 - 7,5$ oli, mis kaasa aitas laevade kiiruse tõstmiseks, sedasama jõudu kas masina ehk purjede näol tarvitades.

Niisama suur tähtsus on järgmistel koefitsientidel: $a = \frac{L.V.Liin}{P.L} = \frac{Laadi\ veeliin}{Pikkus \times laius}$ — laadi veeliini koefitsient, see näitab kui võrd terav see veeliin on. Sellest ripub ära niisamuti veevastupanevus kui ka stabiiliteet.

$\beta = \frac{\square}{L.S_t} = \frac{miideli\ pind}{Laius \times sügavkäik}$ — miideli läbilõike koefitsient, mis näitab kui võrd terav see läbilõige on. Sellest ühes a ga ripub ära laeva üleüldine teravus, kui veel järgmine koefitsient arvesse võtta: $\delta = \frac{Displacement(m^3)}{P_{pp} \times L_{W.L.} \times S_t}$ — deplacemendi koefitsient (Block-coefficient).

See koefitsient iseenesest juba näitab, kui võrd terav ehk tõnts laev on. Iseäranis selge pildi saab veel siis, kui juure lisada a ja β .

$$\text{Kui näituseks võtta } \varphi = \frac{\rho}{\beta} = \frac{D(m^3)}{\square \cdot L}$$

siis võime omale otsekohe ette kujutada, kui võrd terav laev on pikuti vaadates. Seda koefitsienti pruugitakse mõnikord deplacemendi koefitsiendi asemel, sest et ta ka selge pildi annab laeva teravusest. Nimetame teda pikutilaeva teravuse koefitsiendiks (Prismatic-coefficient).

Niisamuti annab $\alpha = \frac{\zeta}{a} = \frac{D(m^3)}{L.W.Liin \times S_t}$ selge pildi laeva teravusest püstisihis ning nimetame teda püstilaeva teravuse koefitsiendiks.

Kõigi nende koefitsientide vahel on teatav vahekord, mida ehitatud laevade uurimisel kätte võib saada ning mis harilikult käsiraamatutes üles on antud. Kõige suurem tähendus viimase grupi koefitsientidest on ζ^{al} , sest et tema abil antud laeva mõetude $P \times L \times S(k)$ tarvis võib otsekohe selle laeva deplacemendi, umbkaudset kiirust, tõstejõudu ja muud välja rehkendada. Et praktiliselt sellega tihti kokku tuleb puutuda, siis nimetame siin, et see koefitsient on:

Praeguste suuremate kaubalaevade tarvis 0,75 — 0,79, ehk keskmiselt 0,77
Vähemate ja keskmiste kaubalaevade tarvis 0,72 — 0,76 ehk keskmiselt 0,74
Puust purjelaevade tarvis 0,60 — 0,68 ehk keskmiselt 0,64.

Kui veel meeles pidada, et umbkaudste rehkenduste juures teras-aurulaeva tarvis laeva raskus tühjalt 30% deplacemendist välja teeb ning puust purjeka tarvis keskmiselt 37%, siis on kerge niisuguste laevade tõstejõudu ainult algmõetude järele välja rehkendada.

Näitus: Teraslaeva pikkus $P_{pp} = 40$ m.
» laius $L_{W.L.} = 8$ »
» sügavkäik $S = 4$ »
Siis on $D = 0,74 \cdot 40 \cdot 8 \cdot 4 = 950$ tn. (magedas vees)

$$d = 0,6 \cdot 950 = 570 \text{ tn.}$$

Niisama suure puust purjeka tarvis oleks:
 $D = 0,64 \cdot 40 \cdot 8 \cdot 4 = 820$ tn.
 $d = 515$ tn.

III. Ruumi mõetud.

Laevaruumi mõetude all mõistetakse üleüldiselt laeva sisemiste ruumide suurust kubikmõetudes.

Kui nüüd laeva sisemisi ruumisid vaadelda, siis võib neid järgmistesse liikidesse jagada:

a) ruumid kahekordsete seinte ehk põhjade vahel, mis kas koguni ilma kasutamata on ehk jällegi ainult vee ehk vedela küttematerjali ja õlide alalhoidmiseks tarvitakse.

b) ruumid laevamasinatekatelde ja küttematerjali tarvis.

c) ruumid laevameeste elamiseks.

d) ruumid laeva enese kraami ja tagavarade tarvis.

e) navigatsiooni ruumid, nagu: rattaruum, kaardiruum, telegrafiruum, rooliruum jne.

f) ruumid laeval veetava kauba ehk reisi-jate tarvis.

Selle järele vaadates, missugused nendest ruumidest ühes mõedetakse, tehakse vahet:

Brutto-laevamahutuse ja netto-laevamahutuse vahel. Niisama esimene kui ka viimane antakse harilikult üles reg-tonnides, millejuures ühe reg. tonni all mõistetakse 100 kub. jalga:

1 reg. tonn = 100 kub. jalga.

Näituseks kui öeldakse, et laev on 100 brutto-reg. tonni, see tähendab, et laeva brutto mahutus on $100 \times 100 = 10.000$ kub. jalga. Nii siis näeme, et siin mõistetakse sõna «tonn» all koguni ruumi mõetu, kuid peab alati meele pidama, et siin on jutt reg. tonnidest. Nii siis:

1 reg. tonn = 100 kub. jalga = 2,83 kub. meetrit.

Laeva brutto-mahutuse väljarehkendamise juures arvatakse ligi kõik sisemised laevaruumid niisama ülemise deki all, kui ka kõik kinnised deki ehitused, kuna aga netto mahutuse väljaarvamisel, üleüldiselt võttes, niisugused ruumid ligi arvatakse, mis laevaseltsi ehk -omaniku kasutamiseks on, näituseks, laadiruumid, reisijate kajutid jne. Kuid täpise väljarehkendamisel on omad reeglid välja töötud, mille järele niisama brutto kui ka netto mahutus välja arvatakse, ning valitsuse poolt välja antavasse registrikirja üles märgitakse, mille järele siis laevad igasuguseid maksusid maksma peavad.

Praktiliselt on praegu üle ilma kolm erandit laeva mahutuse väljarehkendamise reeglites, need on:

1) Inglise ehk internatsionaal reeglid, mis

maksivad on üle maailma, peale Suetsi kanali, Ameerika-Ühisriikide ning Panama kanali.

2) Suetsi kanali reeglid, mida kõik laevad peavad tarvitama, mis Suetsi kanalist läbi sõidavad.

3) Ameerika Ühisriikide reeglid ning Panama kanali reeglid.

Toome siin allpool lühikesed väljavõtted esimese, s. o. internatsionaal reeglite kohta.

Nende reeglite järele jaotakse laevad kahte gruppi. Esimesse kuulduvad laevad, mille kuni kolm kindlat dekki on, millejuures ülemine dekk nimetakse «mahutuse-mõetmise dekiks». Teisse kuulduvad laevad, millel on üle kolme deki. Nende juures loetakse «m.-m. dekiks» teist dekki alt. Kõik ruumid allpool «m.-m. dekki» mõedetakse iseäraldi ning nimetakse «dekialuseks mahutuseks», kuna mahutus pealpool seda «dekipealseks ruumiks» nimetakse.

Brutto-mahutuse väljaarvamisel loetakse ligi: kõik laevaruumid allpool m.-m. dekki, niisama ka kõik kinnised ruumid deki peal. Sellejuures loetakse kinnisteks ruumideks kõik ruumid, mis igast küljest seintega kaetud. Ruumi mõetmise juures võetakse arvesse ainult faktiline ruum, nii et igasugused põrandad ning seinte garneering maha arvatakse. Niisamuti rehkendakse ka ligi laadiluukide mahutus, kui see suurem on kui $\frac{1}{2}\%$ brutto-mahutusest. Kõigist nendest ruumidest, mis m. m. dekil on, arvatakse maha ainult: a) kaetud abimasinate ruumid (tüürimasin, pumbad jne.), b) kaitseehitused reisi-jate tarvis, c) köök ja destilleerimise aparatuurid, d) klosetid.

Netto-mahutuse väljaarvamisel rehkendakse brutto-mahutusest järgmised ruumid maha:

a) Kõik ruumid laeva ohvitseride ja komando tarviduseks.

b) Kõik ruumid tüüri, vintside ja ankru sisseseadeteks.

c) Abimasinate ja -katelde ruumid, kui nad ühenduses on laeva peapumpadega.

d) veeballasti ruumid.

e) Purjelaevade juures eriruum purjede hoidmiseks, kuid see ruum ei tohi mitte üle $\frac{1}{2}\%$ brutto-mahutusest olla.

(Järgneb.)